

Bevillinger, der nu altsaa forhaabentlig ville blive inddragne ved denne Lov. Principielt ser jeg en Fare i saaledes stadig at gøre Forandringer i de særlige Love gennem Finanslovbevillinger, og særlig forekommer det mig, at man her i Tinget maa ønske at komme bort derfra, idet vi jo, som bekendt, lad os sige paa Grund af „Forholdenes Magt“, faa Finansloven saa sent herop, at det er meget vanskeligt for os at gaa den efter i Detailler og nøjere undersøge de enkelte Bevillinger, som i dette Tilfælde gaa ud paa at forandre Bestemmelser i de bestaaende Love.

Jeg skal ikke komme ind paa Detailler, men indskrænke mig til at omtale det Spørgsmaal, der særlig har givet Anledning til Diskussion i det andet Ting, og som man jo kan betragte som Hovedspørgsmaalet, i alt Fald det, der har fanget størst Interesse og har Nyhedens Interesse. Der har i det andet Ting været en ganske særlig livlig Diskussion om dette Spørgsmaal vedrørende Hesteavl, en Diskussion, der til sine Tider har været saa livlig, at man maaske endog kunde bruge et noget stærkere Udtryk end livlig. Det underer nu ikke os Landboere, at Diskussionen om Heste vækker en saa stor Interesse, thi alle vide jo, at Landbrugerne, som ellers ere meget fredsommelige, altid faa Lidenskaberne satte i Bevægelse, saa snart Spørgsmaalet kommer ind paa Heste, og blive meget stridbare. Det var derfor ganske naturligt kun en Refleks af denne Tilbøjelighed, som nu en Gang findes i den danske Landbefolkning, som gav sig til Kende i det andet Ting. Jeg skal ikke ved mine Udtalelser paa nogen Maade søge at faa Flammen til at blusse op igen om dette Hestespørgsmaal. Da jeg maaske kan gaa ud fra, at alle ikke have fulgt dette Spørgsmaal saa nøje, maa jeg dog maaske først erindre om, at Spørgsmaalet gik ud paa, om Kommissionens Forslag og dernæst Regeringens Forslag §§ 18—19 skulde bibeholdes eller stryges. Forslaget gik der ud paa, at der skulde gives en Bevilling til Hesteopdrætningsanstalter, 90,000 Kr. i Laan og 30,000 Kr. om Aaret i Bidrag. Disse Hesteopdrætningsanstalter var det, som gav Anledning til en saa skarp Meningsforskel i det ærede Ting. Den højtærede Ministers Stilling til disse Anstalter var mere end kølig. Han havde ganske vist bibeholdt dem i Regeringsforslaget, men udtalte, at han i og for sig kunde være tilbøjelig til at stryge dem, og han sluttede sig da ogsaa til det

Mindretal, som ønskede at stryge dem. Jeg skal sige, at jeg for mit Vedkommende er enig med den højtærede Minister i hans Stilling til disse Paragraffer. Selv om jeg ikke gaar saa vidt som mange ærede Talerere i deres Angreb paa disse Hesteopdrætningsanstalter, ser jeg dog i dem noget, som for mig synes en Bestræbelse for lidt for meget at komme ind under Statens Ledelse. Jeg tror, det er heldigst, hvor det private Initiativ kan magte en Sag, da ikke at lade Staten faa alt for stærk Indflydelse. Jeg havde derfor ikke nogen Sympati for disse Hesteopdrætningsanstalter, saaledes som de vare foreslaaede af Kommissionen og med en vis Reservation optagne af Regeringen. Men idet jeg altsaa udtaler, at jeg ikke for mit Vedkommende skal søge at puste nyt Liv i disse to udstemte Paragraffer, vil jeg dog samtidig forvare mig mod, at jeg ikke derfor skulde stille mig venligt lige overfor vor Hesteavl. Der er endogsaa blevet brugt det Udtryk af Ordføreren i det andet Ting (Bjerre), at Mindretallet desværre ikke vilde give noget til Hesteavl, men det er jo rigtignok at skyde ud over Maalet, naar der gives 75,000 Kr. direkte til Statsskuer for Hingste og til Hesteavlsforeninger et Beløb, som ikke er fastsat men som dog maa sættes til 100,000 Kr. Vi have jo ogsaa et Forslag under Nr. 15 om at bevilge 40,000 Kr., som kan uddeles efter Landbrugsministerens Skøn. Det er jo en officiel Hemmelighed — eller rettere ingen Hemmelighed, da Landbrugsministeren har udtalt det —, at en Del af dette Beløb vil kunne bruges til Hesteavlens Fremme. Vi ere altsaa oppe over 200,000 Kr. til direkte Tilskud hertil, og det forekommer mig derfor ikke, at det kan siges, at man ikke har nogen Interesse for vor Hesteavl, fordi man ikke vil gaa med til denne Form for Hesteavlens Fremme, nemlig de Hesteopdrætningsanstalter, som have været foreslaaede. Disse 40,000 Kr. ere altsaa, som jeg nævnte, for en Del bevilgede i den Hensigt at stille Penge til Landbrugsministerens Raadighed, saaledes at de kunne bruges efter hans Skøn til vor Hesteavlens Fremme. Der var oprindeligt foreslaet 30,000 Kr., og det blev netop forhøjet ud fra dette Hensyn under sidste Behandling i det andet Ting til 40,000 Kr. Det er gaaet her, som det næsten altid gaar i dansk Politik, at man ender i et Kompromis. Det er en Udvej, det erkender jeg, men om det nu er en heldig Udvej, maa Fremtiden vise. [Jeg] er overbevist om, at